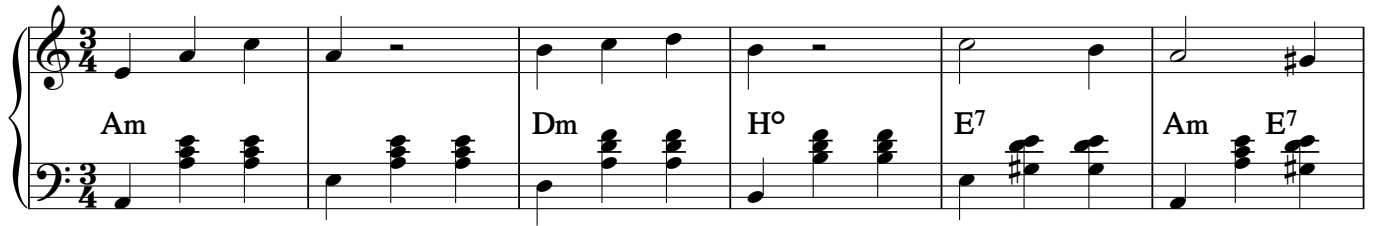

Hej, rozmarija

♩=182

A ta na - ša za - hra - doč - ka sa - ma cir - ňo -
roš - ňe u ňej roz - ma - ri - ja, že - ľe - ni verch

va,
ma. 1. Hej, roz - ma - ri - ja,

šak ja o ňej dob - re znam, ňe - chcel ši me,

be - ťar ľu - bic, bo ja chu - dob - na. 1. 2.

2. Ňechcel ši me, beťar, ľubic, bo aj chudobna,
hl'edaj sebe v širim švece, kotra ci dobra.
[:Hej rozmarija, šak ja o ňej dobre znam,
ňechcel ši me, beťar ľubic, bo ja chudobna.:]

3. Bodaj bi ši, ti už ňemal hodzin aňi dňa,
bodaj bi ši v takim žal'u, v jakim teraz ja.
[:Hej rozmarija, šak ja o ňej dobre znam,
ňechcel ši me, beťar ľubic, bo ja chudobna.:]